

NIEUWSBRIEF

26 april 2026

Deze week is er bus reizigers teruggekeerd uit de Bondsrepubliek Duitsland na een mooie en intensieve reis.

De weergoden waren ons goed gezind.

Alleen zondagmorgen viel er regen, maar toen bezochten we de Wartburg waar Luther in alle rust zijn vertaling van het Nieuwe Testament van het Grieks naar het Duits heeft kunnen maken.

Een reis naar Berlijn betekent ook een confrontatie met de Tweede Wereldoorlog.

Alle steden dragen de wonden van het oorlogsgeweld en zeker in Oost-Duitsland is te zien dat de wederopbouw daar op een andere manier heeft plaats gevonden dan in het toenmalige Westen.

Indrukwekkend was het bezoek aan het Holocaust monument in het centrum van Berlijn waar meer dan 2000 betonnen blokken de uitzichtloosheid en het losgemaakt zijn uit de gemeenschap van de slachtoffers van de grootste massamoord uit de geschiedenis uitdrukken.

We hebben daar het Kaddiesj gebed gebeden.

Groots zijn ook de gebouwen die 'grote' mannen ter eigener eer en glorie hebben gebouwd en van zichzelf er dan ook maar even een standbeeld bij hebben achtergelaten.

Wie heeft dat met inspanning gebouwd en wie hebben dat uiteindelijk betaald?

Dat zijn de gewone mensen geweest.

Hoe anders klinkt deze zondag het verhaal van de Goede Herder dat Jezus vertelt over zichzelf.

Daarmee zijn we gelijk bij Roepingenzondag.

Deze afbeelding is te vinden in de onderaardse begraafplaatsen van Rome, de catacomben.

De goede herder die het verloren schaap terughaalt bij de kudde.

Deze zondag is er aandacht voor al die terreinen waar mensen geroepen worden en zij die oproep verstaan.

We komen uit een tijd waarin de laatste mensen overlijden die de roeping tot een geestelijk ambt in groten getale hebben verstaan.

Katholiek Nederland is in de 20e eeuw één van de grootste ‘leveranciers’ van broeders, zusters en paters geweest.

Nu is er een omgekeerde beweging dat missionarissen uit het buitenland in Nederlandse parochies werkzaam zijn.

Maar ik denk ook aan al die vrijwilligers die in onze samenleving werkzaam zijn, die al of niet religieus aangespoord, zich inzetten voor een ander.

Onze maatschappij kan niet zonder hen functioneren.

Wat langer geleden waren dat bv veel vrouwen die geen baan hadden en zich op vele wijzen inzetten.

Tot een tiental jaren geleden waren dat velen die met vervroegd pensioen gingen.

We merken nu met de oplopende pensioenleeftijd en de groeiende individualisering dat vele besturen en organisaties meer of zelfs grote moeite moeten doen om mensen te motiveren actief te worden.

In onze parochies zijn nog steeds vele mensen actief.

Wat zijn we daar rijk mee. Dus dank U wel.

Matthé Bruijns

Een vertrouwde stem

Jezus gebruikt graag voor Zichzelf beelden uit het herdersbestaan.
Hij is de Deur naar de schaapsstal, een betrouwbare Toegang voor het leven.
Door Hem klinkt ook de vertrouwde stem van de Herder die zijn schapen vooruitgaat.
Al die beelden spreken van bevrijd leven, van ruimte en van een weldadige toekomst.
In Hem is er niets van bedreiging.
Er is geen plaats voor angst of dood.

Luisteren naar zijn vertrouwde stem doet mensen nieuwe wegen gaan.
Hij roept op om zelf bevrijdend te leven,
om ruimte te scheppen voor iedereen.
Hij is een levende uitdaging om stem te geven aan stomgeslagen monden.
Door onze Woorden mag Hij spreken van bevrijding en leven voor iedereen.
Door onze daden mag zijn diepste intentie aan het licht komen in onze wereld:
vrede, recht, liefde en geluk, overal.

Zijn manier van leven is de toegang tot een nieuwe hemel en aarde.
Zo wil Hij voor ieder van ons een open Deur zijn, een vertrouwde Stem.
Maar zijn oproep gaat nog verder.
Ook wij mogen deuren openen om mensen geborgenheid en leven te geven.
En onze stem mag woorden spreken van bevrijding, van ruimte en toekomst.
We zijn geroepen, ieder van ons, om zorg te dragen voor leven,
voor leven in overvloed.

Wim Holterman